

Ons gedoopt-zijn als basis van ons Kerk-zijn

Het synthese-document spreekt over de christelijke initiatie, een reis waarin de Kerk haar gelovigen in het paasgeloof introduceert en hen in de kerkelijke gemeenschap opneemt. Deze reis omvat luisteren naar het Woord van God, bekering, liturgie, en deelname aan de gemeenschap en haar zending.

Het binnenleiden van mensen in de Kerk door het sacrament van het doopsel brengt gelovigen in contact met verschillende roepingen en diensten binnen de Kerk. De Kerk toont haar moederlijke gezicht door haar kinderen te begeleiden, naar hen te luisteren en te leren van hun geschiedenis, taal en cultuur.

Dit pastorale handelen is een vorm van synodaliteit met oude wortels in de christelijke gemeenschap. De tekst benadrukt de gelijkwaardigheid van alle gedoopten en hun gedeelde verantwoordelijkheid voor de zending. De 'sensus fidei fidelium', het gelovig aanvoelen van de waarheid van het Evangelie, is aanwezig bij alle gelovigen. Synodale processen brengen deze consensus van de gelovigen naar voren als een criterium voor het beoordelen van leer en praktijk.

Het sacrament van het vormsel verbindt gelovigen met de genade van Pinksteren en roept op tot het ontwikkelen van specifieke roepingen ten dienste van de zending. De tekst pleit voor een grotere erkenning van het belang van het vormsel in relatie tot verschillende charisma's en diensten binnen de Kerk. De viering van de eucharistie, vooral op zondag, is de fundamentele vorm van samenkomen voor het heilige Volk van God. De gemeenschap met de verrezen Heer Jezus Christus die in de eucharistie wordt gevierd, geeft vorm en richting aan synodale trajecten. Vanuit de eucharistie leren gelovigen eenheid en diversiteit te begrijpen, zowel binnen de Kerk als in diverse liturgische tradities, roepingen en diensten.

Ronde 1: Welke rol speelt mijn doopsel in mijn betrokkenheid bij de Kerk?

Voorbeeldvragen voor persoonlijke reflectie (u kunt over één of meer vragen spreken)

- Hoe zorgt uw geloofsgemeenschap ervoor dat het vieren van de sacramenten van het doopsel en het vormsel momenten worden van samen op weg gaan met de Heer?
- Hoe spreken en denken we samen over onze eigen roeping als gedoopten binnen de geloofsgemeenschap en in de wereld?
- Op welke manieren wordt uw parochie verrijkt door de mensen die zijn toegetreden tot de Kerk?

Ronde 2: Wat raakt mij in de verhalen van anderen?

Dit is geen discussie, maar het delen met de groep van wat u raakt in de ervaringen van anderen in ronde 1.

Ronde 3: Welke volgende stap(pen) zouden we kunnen nemen om een meer synodale en missionaire Kerk te worden?

- Hoe helpt het samen vieren van de eucharistie u en uw parochie om steeds meer leerlingen van Jezus te worden in onze gemeenschap?
- Op welke manieren kunnen we het gemeenschappelijk gebed uitbreiden buiten de viering van de eucharistie? En wat kunt u daar aan bijdragen?

Vorming in een missionaire Kerk

Het synthese-document van oktober 2023 benadrukt dat de Kerk niet alleen een zending heeft, maar dat zij als geheel zending is. Ze ontvangt haar zending van Christus en deelt de Evangelische voorkeur voor de armen. De christelijke initiatie door de sacramenten van doop, eucharistie en vormsel maakt alle gelovigen, leken, Godgewijden en gewijde bedienaren, een medeverantwoordelijk voor de zending van de Kerk. Medeverantwoordelijkheid is cruciaal op alle niveaus van de Kerk, waarbij elke christen een zending in de wereld heeft. Vanouds is het gezin de steunpilaar van elke christelijke gemeenschap. Ouders zijn de eerste 'missionarissen'. Lekengelovigen zijn onmisbaar voor de zending van de Kerk in verschillende aspecten van het dagelijks leven, zoals digitale omgevingen, jeugdculturen, werk, economie, politiek en meer. De tekst moedigt aan om het geloof te delen en getuige te zijn van Jezus Christus in het dagelijks leven. Lekengelovigen spelen ook een sleutelrol binnen en buiten de christelijke gemeenschappen, in het pastoraat, opvoeding tot het geloof, theologische vorming, het beheer van kerkelijke goederen, en nog veel meer. Het synthese-document benadrukt de noodzaak om te zorgen voor de benodigde competenties van leken en erkent hun charisma's als gaven van de Heilige Geest. In het rapport wordt gewaarschuwd voor het gevaar van het klerikalisme bij gewijde bedienaren en leken, maar ook voor het negeren van hun charisma's en diensten.

Ronde 1: Wat zijn mijn eigen ervaringen met de missionaire Kerk?

Voorbeeldvragen voor persoonlijke reflectie (u kunt over één of meer vragen spreken)

- Bent u ooit betrokken geweest bij het voorbereiden van (jonge) mensen op het ontvangen van de sacramenten; welke zegeningen en vreugde heeft u mogen ervaren door dit dienstwerk?
- Wat zijn de mooie kanten van een katholiek gezins- en familieleven? Welke uitdagingen en welke zorgen komt u tegen als katholiek gezin?
- Wat zijn uw ervaringen met de Kerk als een "missie", of een Kerk die met vreugde probeert missionair te zijn?
- Hoe inspireert uw geloof u om zich in te zetten in de samenleving?

Ronde 2: Wat raakt mij in de verhalen van anderen?

Dit is geen discussie, maar het delen met de groep van wat u raakt in de ervaringen van anderen in ronde 1.

Ronde 3: Welke volgende stap(pen) zouden we kunnen nemen om een missionaire Kerk te worden?

- Hoe kunnen we als plaatselijke geloofsgemeenschap het geloofsideaal van een Kerk met een missie in onze eigen omgeving waarmaken?
- Hoe kunnen we beter luisteren naar groepen die vaak niet genoeg gehoord worden?
- Hoe kunnen we de creativiteit, talenten en charisma's die aanwezig zijn in het Volk van God tot bloei laten komen voor onze gezamenlijke opdracht om het Evangelie te verkondigen in woord en daad?

Deelname aan een verwelkomende Kerk

De synodedeelnemers stellen vast dat christenen in allerlei verschillende culturen Christus naar anderen brengen door naastenliefde. Door bescheiden en met vreugde te dienen, ervaren ze het mysterie van Christus overal. De lokale Kerken kennen deze verschillende behoeften en culturen. Tijdens de eerste sessie van de Bisschoppensynode in oktober 2023 in Rome werd de diversiteit van de Kerk voluit ervaren, met alle moeilijkheden en rijkdom die dat meebrengt.

Toenemend multiculturele en multireligieuze contexten brengen eigen zorgen mee. Precies in die context is dialoog essentieel. Het Tweede Vaticaans Concilie, dat zichzelf steevast omschreef als 'synodus' gaf in meerdere documenten aan dat de Kerk, vanuit haar eigen identiteit, steeds bruggen moet bouwen, begrip ontwikkelen, en daarin een begeleidende, luisterende en lerende houding aannemen. Op veel plaatsen verandert migratie lokale Kerken tot interculturele gemeenschappen. Migranten brengen, ondanks de uitdagingen waarmee ze geconfronteerd worden, vernieuwing en verrijking. Het accepteren van migranten en het respecteren van hun religieuze gewoonten en tradities zijn belangrijk.

Hoewel missionarissen het Evangelie wereldwijd verspreidden, is 'missie' een beladen woord vanwege historische fouten. Deze moeten erkend worden. Respect, moed en nederigheid zijn nodig om verschillende culturen te ontmoeten. Ook interreligieuze dialoog en oecumene zijn cruciaal voor de wereldvrede. In een wereld vol geweld is het evangelische getuigenis van de eenheid van mensen, hun gemeenschappelijke oorsprong en bestemming nodig. De Kerk erkent dat de Geest door mensen van verschillende religies en culturen kan spreken.

Ronde 1: Wat zijn mijn eigen ervaringen met een verwelkomende Kerk?

Voorbeeldvragen voor persoonlijke reflectie (u kunt over één of meer vragen spreken)

- Voelt u zich welkom in de Kerk?
- Heeft u zich wel eens niet welkom gevoeld in de Kerk?
- Heeft de aanwezigheid van verschillende culturen of visies op de samenleving uw lokale geloofsgemeenschap beïnvloed?

Ronde 2: Wat raakt mij in de verhalen van anderen?

Dit is geen discussie, maar het delen met de groep van wat u raakt in de ervaringen van anderen in ronde 1.

Ronde 3: Welke volgende stap(pen) zouden we kunnen nemen om een (meer) verwelkomende Kerk te worden?

- Hoe kunnen we als Kerk actief bijdragen aan onze missie door op een positieve manier aanwezig en behulpzaam te zijn in de samenleving?
- Hoe bouwen we bruggen en bevorderen we onderling begrip? Hoe zorgen we dat we zelf blijven luisteren en leren?
- Als mensen in een gemeenschap het oneens zijn, hoe kunnen we dan proberen om weer samen te komen en vrede te vinden?
- Hoe kan onze parochie meer aandacht besteden aan de oproep tot rechtvaardigheid voor alle mensen in onze Kerk en bredere samenleving?

Vrouwen in het leven en de zending van de Kerk

Het synthese-document stelt dat mannen en vrouwen door God zijn gemaakt en evenbeeld zijn van God. Ze hebben dezelfde waardigheid, maar hun ervaringen zijn verschillend. Niet zelden worden vrouwen geconfronteerd met seksueel geweld en onderdrukking en moeten zij vechten voor rechtvaardigheid. De Bijbel zegt dat mannen en vrouwen elkaar aanvullen. Jezus behandelde vrouwen als gelijkwaardig, en velen, waaronder Maria en Maria Magdalena, speelden een cruciale rol in de vroege christelijke gemeenschappen. Het Nieuwe Testament verhaalt hoe vrouwen de eersten waren om de verrijzeniservaring te hebben. Ook in zijn aardse optreden behandelde Jezus mannen en vrouwen gelijkwaardig en krijgen ze dezelfde gaven van de Heilige Geest. Het synthese-document bepleit dat mannen en vrouwen samenwerken op alle niveaus in de Kerk, zonder competitie.

Tijdens de eerste sessie van de Bisschoppensynode in 2023 werd de wederkerigheid ervaren in de samenwerking tussen mannen en vrouwen. Vrouwen willen hun spirituele ervaringen delen. Vrouwen zijn belangrijk in de Kerk. Ze zijn de grootste groep onder de kerkgangers en de eerste missionarissen in gezinnen. Sinds de bijzondere rol van Maria, de moeder van Jezus, inspireerden vrouwelijke missionarissen, heiligen en geleerden de gelovigen in de geschiedenis van het christendom. Terwijl vrouwen oprecht dankbaar zijn voor het werk dat permanente diakens, priesters en bisschoppen in ons midden verrichten, signaleren zij ook de pijn die velen lijden aan de Kerk, vaak omdat zij niet in hun waardigheid gerespecteerd worden. De synodedeelnemers gaven aan dat hier verandering nodig is, met name in de wijze waarop wij als gelovigen elkaar behandelen. Slachtoffers van misbruik hebben recht op erkenning van het leed dat hun is aangedaan en dat hun recht wordt gedaan. De synode vraagt om vernieuwing en verandering, zodat iedere gelovige, ongeacht haar of zijn rol in de Kerk, daarin kan deelnemen en bijdragen.

Ronde 1: Wat zijn mijn ervaringen met de positie en rol van vrouwen in de Kerk?

Voorbeeldvragen voor persoonlijke reflectie (u kunt over één of meer vragen spreken)

- Hoe ziet u uw roeping in de Kerk?
- Voelt u zich erkend in uw roeping?
- Heb je persoonlijk negatieve ervaringen met klerikalisme of overheersend gedrag door gewijde bedienaren of medegelovigen in de Kerk?

Ronde 2: Wat raakt mij in de verhalen van anderen?

Dit is geen discussie, maar het delen met de groep van wat u raakt in de ervaringen van anderen in ronde 1.

Ronde 3: Welke volgende stap(pen) zouden we kunnen nemen om meer ruimte te geven aan de positie van de vrouw in de Kerk en deze te versterken?

- Hoe kan onze geloofsgemeenschap leren om beter te luisteren naar de inbreng van vrouwen en hen daarin beter te begrijpen? Hoe kan de samenwerking met vrouwen versterkt worden en hun talenten beter ingezet worden?
- Wat is volgens u nodig om vrouwen op gelijkwaardige voet met mannen verantwoordelijk te maken in en voor de Kerk?